

The Switch

Sandra Brown

Copyright text © 2000 Sandra Brown Management, Ltd.

Ediție publicată prin înțelegere cu Maria Carvains Agency
și P. & R. Permissions & Rights Ltd.

Traducere din limba engleză.

Ediție publicată pentru prima oară în Statele Unite ale Americii
de Warner Books, acum Grand Central Publishing,
o divizie a Hachette Book Group, Inc.

Lira®

Lira și Cărți romantice sunt mărci înregistrate ale
Grupului Editorial Lira
tel.: 0374 82 66 35; 021 319 63 90; 031 425 16 19
e-mail: contact@lira.ro
www.lira.ro

Ne puteți vizita pe
www.lira.ro/lirabooks.ro

Schimb de destine
Sandra Brown

Copyright © 2022 Grup Media Lira
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Editor: Vidrașcu și fiii
Redactor: Adriana Marcu
Corector: Emilia Achim
Copertă: Mariana Manolache
Tehnoredactare și prepress: Ioana Cristea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BROWN, SANDRA
Schimb de destine / Sandra Brown
trad. din lb. engleză: Andreea Șeler - București: Lira, 2022
ISBN 978-606-33-8792-0
I. Șeler, Andreea (trad.)
821:111

SANDRA BROWN

Schimb de destine

Traducere din limba engleză
Andreea Șeler

LITERA
București

capitolul 1

- Pupici! Melina Lloyd trimise două sărutări în vânt, oarecum în direcția obrazilor surorii ei gemene. Am comandat un vin alb italianesc. Acid, ușor și nu prea fructat, din ce spunea chelnerul care părea cam homosexual. Apropo, uite-l că vine!

Gillian se așază în fața ei. Chelnerul umplu paharul Melinei cu Pinot Grigio, vărsându-și câteva picături pe mână, în timp ce capul ras i se întorcea de la una la alta.

- O, Doamne, Dumnezeule!

- Suntem gemene identice, spuse Gillian, scutindu-l de a întreba.

- M-ați lăsat fără glas. Asemănarea e pur și simplu stupefiantă.

Melina îi adresează un zâmbet glacial.

- Sora mea dorește să comande ceva de băut, te rog! Dacă nu e prea mare deranjul.

Tonul ei, la fel de acid ca vinul, reuși să îi atragă atenția.

- Sigur, zise el, efectiv lovindu-și călcâiele, militărește. Iertare, iertare! Doamnă?

- Sifon. Cu multă gheață și o felie de lămâie verde, te rog!

- Mă întorc *prontamente* cu băutura dumneavoastră și să vă prezint specialitățile zilei.

- De-abia aștept, mormăi Melina în timp ce chelnerul se îndepărta cu pași silențioși.

Gillian se aplecă spre ea și o întrebă șoptit:

- Există cuvântul *prontamente*?

- De ce, *stupefiantă* ți se pare prea corect?

Izbucniră în râs laolaltă.

– Mă bucur să te văd zâmbind, zise Gillian. Când am ajuns, păraai atât de morocânoasă, că mă aveau un pic și mârâiai.

– Sunt un pic cam arțăgoasă, recunosc Melina. A trebuit să duc un scriitor la aeroport, suficient de devreme încât să prindă avionul de 17.58. 17.58! Sunt convinsă că agenții de relații publice aleg cursele de la orele astea nesimțite doar ca să ne enerveze pe noi, escortele de presă.

– Și cu cine te-ai trezit așa, în zori? Cineva interesant?

– Am uitat cum o cheamă. Prima carte. „Cum să-ți tratezi copiii ca pe animalele de companie“. Cu subtitlul „Rezultate uimitoare!“

– Copilașii de doi ani stau în funduleț și latră la comandă?

– Nu știu. N-am citit-o. Dar, evident, mulți au făcut-o. În momentul de față e pe locul trei în topul de recomandări al celor de la *New York Times*.

– Glumești!

– Jur pe ce-am mai sfânt! Orice e suficient de ciudat se vinde. La cum stau lucrurile acum, chiar și eu aș putea scrie o carte. Doar că nu-mi vine-n minte nimic interesant despre care să scriu. Se gândi la asta câteva secunde. Poate ceva despre persoanele celebre – în sensul bun și în sensul rău al cuvântului – pe care le-am cunoscut și abia le-am suportat preț de o zi. Dar, pe de altă parte, probabil că m-aș trezi dată în judecată.

Chelnerul reveni cu sifonul lui Gillian și un coșuleț argintiu cu pâine. Își recită discursul elaborat, care se concentra mai mult asupra adjectivelor decât asupra mâncării, și se retrase ofensat când surorile comandară jumătăți de avocado umplute cu salată de creveți, de pe meniul de carton.

Melina îi oferi coșul lui Gillian, care rupse în două un biscuit de mărimea unei monede de 25 de cenți, presărat cu bucățele de nuci pecan.

– Ce-ai zice de faptul că ai o soră geamănă identică? Ai putea scrie despre asta.

– E un subiect mult prea larg și s-a scris mult despre asta. Domeniul ar trebui restrâns.

– Haine identice sau nu?

– Posibil.

– Competiția pentru atenția părinților?

– Mai bine. Ce-ai zice despre comunicarea supranaturală, prin telepatie?

Melina o măsură pe Gillian peste marginea paharului de vin în timp ce sorbea din el.

– Ceea ce mă face să remarc că sora mea geamănă pare extrem de introspectivă azi. Ce s-a întâmplat?

Înainte să răspundă, Gillian termină biscuitul și își șterse făina de pe vârfurile degetelor.

– Am făcut-o. Știi tu... Stânjenită, coborî tonul. Ce m-am tot gândit să fac de câteva luni...

Melina aproape că se înecă cu vinul italianesc excelent. Ochii ei, copiii cenușii ale celor ai surorii ei, se lăsară spre poala lui Gillian, dar aceasta nu se vedea de blatul mesei.

Gillian izbucni în râs.

– Nu se vede! Nu încă, cel puțin. Am venit direct aici de la clinică.

– Adică azi? Chiar acum? Aș putea deveni mătușă chiar în timp ce vorbim?

Din nou, Gillian izbucni în râs.

– Cred că da... Dacă mititeii fac ce-ar trebui să facă, dacă se duc unde trebuie, dacă înoată în amonte.

– O, Doamne, Gillian... Luă încă o înghițitură rapidă de vin. Chiar ai făcut-o? Ai făcut-o... Și te porți atât de... normal. Pari atât de relaxată...

– Înseamnă că ginecologul ar trebui să fie mulțumit. A avut tupeul să-mi spună să mă relaxez. Ca și cum aș fi putut! În primul rând, suporturile pentru picioare erau reci ca naiba, ceea ce nu prea duce la relaxare.

În al doilea, era momentul culminant, după luni întregi de dileme. Nu a fost o decizie pe care să o fi luat ușor.

Inseminare artificială, cu spermă de la un donator. Gillian dezbătuse argumentele pro și contra de luni întregi. Melina era sigură că sora ei geamănă petrecuse nenumărate ore cântărindu-le.

- Ai privit chestia asta din toate unghiurile, Gillian?

- Cred. Sper. Deși probabil că există ceva unghiuri care mie nu mi-au venit în minte.

Aceste perspective la care nu se gândise o îngrijorau pe Melina, dar își ținu gândurile pentru ea.

- Uneori, eram atât de nehotărâtă, încât eram tentată să abandonez ideea cu totul. Voiam să neg că mă gândisem vreodată la asta și să uit totul. Dar, de cum ideea a prins rădăcini în mintea mea, n-am mai putut să scap de ea.

- Asta e un semn bun. Când ceva ne captivează așa, de obicei există un motiv întemeiat.

- Din punct de vedere fizic, nu era nici o problemă. Sunt perfect sănătoasă. Am citit toate materialele pe care le-am găsit despre metodele alternative de concepție. Cu cât citeam mai mult, cu atât deveneam mai nehotărâtă. Sincer, chiar am încercat să mă conving că nu este o idee bună.

- Și?

- Și nu am putut găsi argumente să nu merg până la capăt. Zâmbi larg, fericită. Așa că am făcut-o!

- Ai fost la Clinica Waters?

Gillian dădu afirmativ din cap.

- Au un procent de reușite mare, o reputație bună... Mi-a plăcut doctorul. A fost foarte amabil. Răbdător. Mi-a explicat totul cât mai detaliat. Am luat o decizie informată.

Și era clar, după expresia ei radiantă, că era încântată de ea.

- Nu-mi vine să cred că nu mi-ai spus! Aș fi venit cu tine, dacă mi-ai fi cerut-o. Te-aș fi ținut de mână. Ți-aș fi oferit sprijinul meu...

- Știi că am parte de sprijinul tău, Melina. Tu și Jem ați fost singurii cu care am vorbit despre asta. Îmi pare rău că nu ți-am spus ce decizie am luat. Dar, Melina... Ochii i se umeziră, imploratori. Te rog să înțelegi. Am filtrat părerile și punctele de vedere ale tale și ale lui Jem prin perspectivele voastre subiective.

- Am...

- Ascultă-mă până la capăt, te rog! După ce totul s-a spus și s-a cântărit, după ce toate voturile au fost exprimate, eu am fost cea care a făcut inseminarea. Dacă reușește, eu o să fiu cea care să ducă sarcina la capăt și care să nască. Deci decizia îmi aparținea. Mie și numai mie. Am vrut să îți spun. Dar, când am luat decizia, într-un final, n-am vrut să...

- Ți-o schimbe cineva.

- Sau să mi-o pună la îndoială.

- Respect decizia asta. Serios. Își sublinie cuvintele apucând mâna lui Gillian și strângând-o scurt.

- A fost și Jem cu tine?

- Nu.

- Tot nu-mi vine să cred, spuse Melina, uitându-se din nou rapid la abdomenul ei. Cum se...? Practic, cum ți s-a...?

- Ieri, un test de urină pe care mi l-am făcut singură a arătat o creștere spectaculoasă a hormonilor, ceea ce însemna că aveam să ovulez în 24, 36 de ore. Am sunat la clinică și am făcut programarea. E o procedură foarte... medicală. Se folosește un cateter intrauterin.

Melina ascultă captivată cât Gillian îi povesti totul despre procedura în sine.

- Te-a durut?

- Deloc.

- De unde au adus sperma?

- Tu de unde crezi?

LIBRIS | We know books

Melina zâmbi larg, amuzată.

- Mă refeream din ce zonă geografică.

- Clinica Waters deține propria bancă de spermă, dar preferă să nu folosească o mostră de la un pacient din zonă.

- Bine gândit.

- A mea provine de la o bancă foarte bine cotate, din California. A ajuns în dimineața asta, izolată termic cu ajutorul unor pachete de gheață uscată. Apoi a fost dezghețată și spălată...

- Poftim?

- Țsta e termenul pe care îl folosesc. Spermă e amestecată cu o proteină și pusă într-o centrifugă, astfel că ea ajunge în cateter e... Izbucni în râs. Spermă concentrată, cred că așa s-ar putea numi.

- Îmi vin în minte o mie de glume, care vor fi trecute sub tăcere, totuși.

- Mulțumesc.

- Te simți diferită în vreun fel?

- Deloc. Chiar am ațipit după aceea. A trebuit să rămân culcată vreo jumătate de oră. Am închis ochii și apoi asistenta s-a întors în camera de consultații, spunându-mi să mă îmbrac și să mă duc în cabinetul doctorului. El mi-a ținut un discurs încurajator despre procentul de succes și mi-a spus să nu mă descurajez dacă nu reușesc de data asta, iar apoi am plecat și am venit cu mașina direct aici.

Satisfăcută de asigurările primite de la Gillian, Melina se sprijini pe spătarul scaunului și se uită lung la fața identică cu a ei.

- Ca să vezi... Chiar că e o întâlnire stupefiantă. După ce mai răsără o dată de chelnerul care se ocupase de ele, spuse: La cum văd eu lucrurile, cea mai dificilă parte a fost să faci pipi pe bucățica aia de carton.

- Să știi că era nevoie de ceva pricepere. Și-ncepusem să mă descurc destul de bine.

- Cu toate acestea, sinceră să fiu... Melina se opri brusc și flutură din mână, ca și cum ar fi vrut să șteargă acea propoziție neterminată. Nu contează. N-ar trebui să zic nimic.

Totuși, Gillian știa deja la ce se gândea sora ei.

- Voi ai să spui că tu preferi metoda de inseminare clasică.

Melina o împușcă cu un pistol imaginar.

- Mă cunoști bine.

- Tati spunea mereu că împărțim aceeași minte.

- Poți să-mi spui că s-o desfrânătă, spuse Melina, ridicând exagerat din umeri, dar prefer un bărbat în carne și oase unui cateter și unor suporturi de picioare. Metalul rece pur și simplu nu are același farmec ca un piept cald și niște picioare păroase care se freacă de ale mele sub pătură. Asta ca să nu mai zic nimic de echipamentul sexual...

- Te rog! Nu zice nimic de echipamentul sexual.

- Nu ți-a fost dor de găfâieli? De creșterea aia minunată a plăcerii? De senzația aia de „o, Doamne, viața e frumoasă”? Nici măcar un pic?

- Nu are nici o legătură cu sexul. Nu am făcut asta pentru senzații tari. Am făcut-o ca să am un copilăș.

Melina redeveni serioasă.

- Glumeam și eu un pic. Împreunându-și antebrațele pe masă, spuse pe un ton sobru: Adevărul fundamental din spatele acestei idei e că vrei un copil.

- Exact. Țsta e adevărul fundamental inerent.

- Bravo ție, spuse, adresându-i lui Gillian un zâmbet plin de afecțiune. După câteva momente de gândire, adăugă: Păcat că Jem e infertil. Ai fi putut să rezolvi și una, și alta. Și sex, și conceperea unui copil.

Chelnerul veni cu comanda lor. Mâncarea era garnisită cu flori de panseluțe și era aproape prea frumoasă pentru a fi mâncată. Folosindu-și furculița, Gillian se juca cu floricea mov de deasupra grămăjoarei de salată de creveți din farfuria ei.

IBDIS

We know
books

- Jem și-a făcut vasectomie cu mult înainte de a mă cunoaște pe mine.

- Ceea ce mie, una, mi se pare un noroc. Melina își ridică paharul de vin într-un toast mut. E un fraier.

- Melina... spuse Gillian, cu reproș.

- Îmi pare rău. Dar nu era adevărat, iar Gillian știa că scuzele erau lipsite de sinceritate. Dar e un plicticos, Gillian. Nu te face fericită.

- Nu e adevărat. Sunt fericită.

- Zău? Mie, una, nu mi se pare că ești îndrăgostită până peste urechi. Asta dacă nu știu eu ceva. Așa e?

- Se pare că da. Pentru că eu chiar îl iubesc pe Jem.

Melina ridică din sprâncene, acestea formând două linii curbate pline de scepticism.

- Zău că da, insistă Gillian. Dar ce relație e perfectă?

Nu poți să ai totul, ambalat într-un pachet frumos și ordonat. E prea mult să-i ceri unei persoane să-ți satisfacă toate nevoile și dorințele.

- În cazul tău, un copil. Ai vrut un copil de când și tu nu erai decât o copilă. Te jucai cu păpușile, pe când mie îmi plăcea să mă dau cu patinele cu rotile.

- Mai vrei și-acum să participi la Roller Derby?

- Da, și sunt supărată că au trecut la patine cu două roți, care sunt mult mai greu de controlat.

Gillian izbucni în râs.

- Uneori, mama ne putea deosebi după genunchi.

- Ai mei erau ăia cu bube. Izbucniră în râs, pierzându-se în amintirile comune, dar zâmbetul Melinei se relaxă treptat. Dacă sterilitatea lui Jem vă împiedică să aveți o relație perfectă, spune-i să facă intervenția care îi anulează vasectomia.

- I-am spus o dată. Nici n-a vrut să discute despre asta.

- Și-atunci cum a reacționat când i-ai spus ce hotărâre ai luat?

- Surprinzător de bine. De fapt, ori de câte ori mi-am exprimat îndoielile, m-a încurajat să merg până la capăt.

- Hmm. Melina era surprinsă să audă asta. Ei bine, așa cum am zis de multe ori, e un ciudat.

- Hai să nu vorbim despre Jem! Ori de câte ori discutăm despre el, ajungem să ne certăm și nu vreau să stric ziua asta. Bine?

- Mie una-mi convine.

Mâncară în tăcere câteva clipe, după care Melina îi spuse:

- Doar un lucru.

Gillian scoase un geamăt, dar sora ei vorbi peste ea.

- Dacă fertilizarea reușește și rămâi gravidă, dragostea lui Jem o să fie pusă serios la încercare.

- M-am gândit și eu la asta.

- Ai grijă, Gillian! Dacă e să te alegi cu un copilaș din chestia asta, realitatea s-ar putea să nu fie la fel de roz pe cât părea, teoretic. Momentele frumoase nu sunt la fel de dese ca scutecele murdare. Jem s-ar putea să nu fie atât de tolerant pe cât te-a făcut să crezi. Și, ca să fim corecte cu el, probabil chiar crede că o să accepte totul fără probleme.

Se opri să ia o înghițitură de vin, după care se hotărî să-și exprime gândurile tulburătoare. Ea și Gillian fuseseră mereu deschise și brutal de sincere una cu alta. Sunt oarecum îngrijorată că atitudinea lui o să se schimbe când bebelușul o să se nască. N-ar fi greu pentru orice bărbat să accepte ceea ce, în fond, e copilul altui bărbat? În cel mai bun caz, Jem o să aibă anumite rețineri. Posibil și o anumită doză de resentimente.

- Mă aștept la ceva reacții negative, spuse Gillian. Și am ținut cont de asta. Dar nu-mi puteam baza decizia pe posibilități și speculații. Trebuia să mă tot întreb „ce-ar fi dacă?“, altfel n-aș fi trecut nicicând la fapte. Dacă era să o fac, trebuia să o fac mai devreme, nu mai târziu. O să împlinim 36 de ani în două luni.

- Nu-mi mai aduce aminte...

- Mă gândeam mereu că ceasul meu biologic ticăia în ce în ce mai tare. Nu mai puteam să îl ignor.

LIBRIS

We know
books

- Înțeleg.

Gillian își puse furculița jos.

- Chiar așa, Melina? Chiar poți să înțelegi?

Mereu se străduiseră să obțină înțelegerea și aprobarea celeilalte. Melina prețuia și avea încredere în părerile lui Gillian mai presus de ale oricui, și știa că și reciproca era valabilă.

- Da, răspunse încet Melina, înțeleg. Pur și simplu, eu nu simt același lucru. Nu am simțit niciodată dorința de a avea un copil. Zâmbind trist, adăugă: Și e bine că nu am simțit-o, nu-i așa? Viața, viitorul îmi sunt legate exclusiv de afacerea mea. Întinse mâna peste masă pentru a prinde strâns palma lui Gillian. Instinctul matern s-ar putea să fie singura diferență dintre noi. Cred că tu ai primit amândouă porțiile, a ta și a mea. Dacă e atât de puternic, ai fi făcut o greșeală să îl ignori. Trebuia să te lași purtată de el, altfel n-ai fi fost nicicând fericită. Deci hotărârea pe care ai luat-o a fost cea potrivită pentru tine.

- O, Doamne, sper că așa e.

Chiar dacă era conștientă cât de importantă era această experiență pentru Gillian, Melina era surprinsă de câtă emoție se afla în vocea surorii ei gemene.

- Îmi doresc un copil foarte mult, dar dacă... dacă copilășul nu mă dorește pe mine?

- Poftim?

- Dacă instinctul meu matern e fals și n-o să fiu o mamă bună?

- Imposibil.

- Spui asta doar pentru că știi că asta vreau să aud, Melina.

- Mă știi tu pe mine că le spun oamenilor ce vor să audă? Ți-am spus că e imposibil pentru că așa e. O să fiu o mamă ideală.

- Vreau să fiu.

Expresia, tonul lui Gillian arătau clar cât de sinceră era. Nici uneia dintre ele nu îi stătea în fire să plângă

prea ușor, dar Gillian părea să fie pe punctul de a izbucni în lacrimi, ceea ce putea fi pus pe seama furtunii de hormoni din corpul ei, sau poate că arăta din nou cât de emoționată era.

Spuse:

- Dintre toate deciziile pe care le-am luat în viață până acum, asta e cea mai importantă. Dintre toate deciziile pe care va trebui să le iau în viitor, asta e cea mai importantă. Nu vreau să dau greș la ceva ce contează atât de mult pentru mine. Pur și simplu, nu pot.

- Și nici n-o să dai, spuse Melina, pe un hotărât.

- Vreau ca bebelușul să fie la fel de fericit cu mine cât o să fiu eu cu el. Sau cu ea.

- O să se creadă cel mai norocos copilăș din lume. Și chiar mi-aș dori să pot să fiu la fel de sigură de alte lucruri ca de asta. O să fii un părinte excepțional, Gillian. Așa că scoate-ți din minte ideea de eșec. Alung-o! Îngroap-o! N-o să fie cazul la tine!

Aprobarea fermă a deciziei ei de către sora ei gemănă o făcu pe Gillian să zâmbească, oarecum mai ușurată. Clipi, pentru a-și alunga lacrimile pe care nu le vărsase.

- Bine. Îndoielile mele sunt oficial alungate și îngropate.

- Ei, slavă Domnului, că am scăpat de ele.

Din nou, Melina își ridică paharul cu vin.

- Închin în cinstea medicinei moderne! Sper că morfocelii ăia microscopici își fac treaba!

Ciocniră paharele. Gillian spuse:

- Procentul de succes - chiar și când totul e în regulă din punct de vedere fizic, ca în cazul meu - e de doar 25%. S-ar putea să fie nevoie de mai multe încercări.

- Nu asta ne-a spus mama înainte de prima întâlnire cu un băiat cu mașină!

Izbucniră în râs, amintindu-și de timiditatea extremă a mamei lor când venea vorba despre sex